

Vásárhelyre nem akarják beengedni a szegedi szintársulatot — a „Tótágas” miatt.

„A vásárhelyi kisgazdák előtt nem játszhat az a társulat, amely előadja Mészöly Gedeon darabját.”

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy Hódmezővásárhely tanácsa hosszas tárgyalások után nemrégén úgy döntött, hogy a vásárhelyi szinkör bérletét Tarnai Ernőnek, illetve a szegedi szintársulatnak adja ki. A szegedi szintársulat, amely június végéig játszik a szegedi színházban, már meg is kezdte az előkészületeket a vásárhelyi szezonra. Most azonban különös bonyodalmak keletkeztek a nyári szinkör bérlete körül.

Vásárhelyen mozgalom indult meg, amelynek az a célja, hogy a tanács határozatát megfélebbézzék a közgyűléshez. A mozga-

lom a vásárhelyi kisgazdák között keletkezett, akik a legélesebb harcot ígérnek a tanácsi határozat ellen. Véleményük szerint a vásárhelyi szinkörben, amelynek látogatói leginkább a vásárhelyi kisgazdák közül kerülnek ki, nem játszhat az a társulat, amely Mészöly Gedeonnak a Tótágas című darabját előadja.

A vásárhelyi kisgazdák azt akarják, hogy a közgyűlés Tarnai helyett Sebestyén Mihálynak, a miskolci színház igazgatójának adja bérbe a nyári szinkört.

A hét elején összeül a vegyes bizottság a külvárosi világítás ügyében.

(A Délmagyarország munkatársától.) Pongrácz Albert, a szegedi gázgyár igazgatója szombaton délelőtt átadta a polgármesternek a külvárosrészek világítási hálózatának kiépítésére vonatkozó ajánlat részletes műszaki leírását és részletterveit. A mérnöki hivatal gépészeti osztályában azonnal megkezdtek a tervek és az adatok áttanulmányozását és a szükséges átszámításokat, hogy a tanács a kérdést minél hamarabb az összehívandó vegyes bizottság elé terjeszthesse.

Értesülésünk szerint a polgármester keddre,

vagy szerdára hívja össze ezt a vegyes bizottságot, amely letárgyalja a gázgyár ajánlatát és javaslatát azonnal a tanács elé terjeszti. A tanács ennek a javaslatnak az alapján viszi majd az ajánlatot a júniusi közgyűlés elé, amely határozza meg a külvárosrészek világításának sorsa fölött. Ha a közgyűlés a gázgyár ajánlatát elfogadja, akkor a gázgyár azonnal megkezdheti az új hálózat kiépítését, úgy hogy még ebben az évben megkapják a külvárosrészek a közvilágítást.

A jövő héten kiírják az Oroszlán-uccai bérházépítésre a versenytárgyalást.

(A Délmagyarország munkatársától.) Ismeretes, hogy a város nehezen engedélyezett négyszázötvenezer dolláros kölcsönéből a közgyűlés tízmilliárd koronát szavazott meg egy új háromemeletes bérház építésére. Az új bérház helyéül a tanács javaslatára a közgyűlés a zenepalota számára fenntartott Oroszlán-uccai üres telket jelölte meg. A mérnöki hivatal építési osztályában csak a kölcsön kormányhatósági engedélyezése után kezdte meg Kövér Tibor főmérnök a bérház tervezését. A tervezés oroszlánrészével most készült el. Azok a tervek, amelyek a versenytárgyalás kiírásához szükségesek, mind elkészültek és a tervek alapján az építési osztályban már meg is kezdték a hozzávetőleges

költségvetés összeállítását. Ez a munka előreláthatólag a jövő héten elkészül, úgy, hogy a tanács még a jövő héten kiírhatja a versenytárgyalási felhívást.

A versenytárgyalás kiírása kissé a körmére égett már ugyanis a tanácsnak, mert abban az esetben, ha augusztus elsejéig nem kezdik meg a bérház építését, a város ötévi adómentességet veszít el. Az építkezések elősegítéséről szóló miniszteri rendelet értelmében ugyanis azok a bérházak, amelyeknek építése augusztus előtt megkezdődik, a rendes huszonöt évi adómentesség helyett harminc évig lesznek adómentesek. Ha a város a jövő héten kiírja a versenytárgyalási felhívást, akkor július 20-án már ki is adhatja

a munkát és így megmenti ezt a kedvezményt Természetesen csak akkor, ha a vállalkozó azonnal megkezdja a munkát.

Az új háromemeletes városi bérház beosztása a tervezés során lényeges változásokon ment keresztül. Eredetileg az volt a terv, hogy a földszinten csak üzlethelyiségek lesznek. Időközben jelentkezett a városi zálogház, hogy a Tóth Péter-féle házban levő helyisége szűk, más helyiségre van szüksége annál is inkább, mert fel óhajlja végre állítani a városi árverési csarnokot is. Helyiséget kért ezenkívül az új bérházban a vívóegyesület is. A terveket Kövér Tibor tehát úgy készítette el, hogy az új bérház földszintjén csak nagyon kevés üzlethelyiség lesz, a földszint legnagyobb részét a városi zálogház kapja meg, a Nádor-uccai fronton pedig a vívók kapnak egyesületi helyiséget.

Budapest—Pozsony 5:0.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

Budapest—Pozsony városközi mérkőzés Budapest 5:0 arányú győzelmével végződött. Félidő 2:0. A gólokat Domján (2) és Kalas (3) rúgták.

A budapesti nagy regatta szombati eredményei.

Margitszigeti díj, 4 evezősverseny kormányossal. 1. Wiener Ruderverein Donauwörth. 2. MAC, 3. Győri TE.

Hősök vándordíja, 8 evezős kormányossal, nem fővárosi egyesületek számára. 1. Váci Sport Egylet, 2. Tisza Szegedi Evezős Egylet, 3. Győri Torna Egylet, 2 és fél hosszal. A Szegedi Csónakázó Egylet lapátlórás miatt feladta a versenyt.

Egyes verseny. 1. Dr. Grosz Andor (Duna), 2. Knohlauch Géza (Neptun), 3. Dr. Körössy (Pannónia).

Nyolc evezős kormányossal, junior. 1. Rendőrtisztai Atlétikai Club, 2. Ruder Club Donauwacht Wien, 3. Hungária.

8 evezős kormányossal, szenior. 1. Pannónia Wiener Ruderverein Donauwörth, 3. Wiener Ruder Club.

Állandó nagy választék férfi, fiú és gyermekruha újdonságokban

készen és mérték után meglepő olcsó árakon

Balázs Jenőnél
Szeged, Széchenyi tér 2.

Csengelei pap virága.

Írta: Móra Ferenc.*

Tamás pap szegény falusi lelkipásztor volt a török világban. Csengelének hívták a csöndes falucsukát, hol istenfélelemben, emberszeretettel éldéget. Csupa szegény zsellérember volt a híve, kincseire rá nem áhíthatott se török, se német, élhettek békességben. Az akácfaerdők közé bujt tanyácskák mellett sűrűn ellovagolt portyázó utjain a szegedi bég, de soha ügyet se vetett rájuk.

Ez a szegedi bég különben sem volt kincs-szomjas ember. Hanem akkoriban újság volt még Magyarországon a tulipán: annak volt bolondja. Arannyal mérték föl akkoriban ennek a divatos virágnak a hagymáját s a hatalmas török urak nem abban versengtek, hogy kinek van ékeesebb kardja, szebb lova, sebesebb sólyma, hanem abban, hogy kinek van külön tulipánja.

Hát a szegedi bégnek volt sok. Amilyen fajta tulipánt csak ismertek abban az időben, az mind ott pompázott a cseperkeszigeti kertben. Voltak köztük pirosak, sárgák, lilák, feketék, cirmosak, csikosak, csillagképűek, harangformájúak, turbánalakúak, császárkoronát utánzóak, rojtosak, salangosak.

Az Isten kertjében sincs több tulipán, mint az enyémben, — szokott kérkedni a bég, mikor a tarka tulipánerdőt bejárta vendégeivel.

Kalmárjai csakugyan hiába járták már a hollandi tulipánkerteket, meleg tengerek partjait, sziklabércet vadon erdőit, nem tudtak már új fajta tulipánt találni. S akkor egyszer csak azt

hozták hírül a bégnek a martalócai, hogy de bizony van még a világon olyan tulipán is, amilyent ő még nem is látott.

— Tengereken tul? — kérdezte a bég.

— Nem biz az, csak egy lóugrásnyira ide, Csengelén.

— Kinek a kertjében?

— Biz az Istenében, uram! A csengelei pap nevelgeti az anyja sírján. Világlátott ember az, külső országi főiskolákon szerezte a tudományát, virágját is onnan hozta. Fehér a színe, mint a frissen hullott hó, teljes a virága, mint a pünkösdi rózsza.

— Sokat locsogtok! — intett bosszusan a bég. — Reggelre itt legyetek a csengelei virággal. Adhattok érte egy erszény aranyat.

Még azon estén el is nyargaltak a martalócok s reggelre azt jelentették a bégnek, hogy nem eladó a csengelei virág: azt mondta Tamás pap, a török császárnak sincs annyi kincse, amennyiért ő megfosztaná az édesanyja sírját a virágtól.

— Hozzatok elejbém Tamás papot! — s végigverte dühösen embereit a bég a vizilóborkorbáccsal.

A pribékek vágattak sebesen Csengelére, de még sebesebben vágattak visszafelé. Tamás pap föllázította híveit, karddal, kaszával védte a falu a temetőjét.

— Kő kövön ne maradjon abból a faluból, — tájékoztott dühében a bég s most már rendes hadi népet küldött Tamás pap ellen. Azok aztán teljesítették is a parancsot. A falut széthányták, népét szélzavarták s hozták nagy diadallal a csengelei tulipánt. Teljes volt, mint a pünkösdi rózsza, de szirmai friss haván itt-ott piros foltok égtek.

— Micsoda ez? — nézte őket meborzongva a bég.

Megmondták neki, hogy Tamás pap kezének vére pergett a virágra. Arra aztán selyem kalitájával letörölgette a piros foltokat s vitte a virágot a Cseperke-szigetre. Maga ültette el a tulipánkertben. Főhelyre tette, hogy onnan király gyanánt nézhessen a többire.

— Ő legyen köztük a basa — mondta kertészének —, úgy vigyázz rá, hogy a fejjével felelzen a basa-virágnak.

A kertész tudta, hogy a bég nem tréfál s egész éjjel strázsálta a virágot. Akkor is ott szorgoskodott körülötte, mikor másnap reggel a bég kísértét a szigetre.

— Mi keresni valód itt? — ez volt az első szava.

— A piros foltokat törölgettem le a virágok basájáról, ó, nagy ur! — borult arcra ijedten a kertész.

De a nagy ur még jobban megijedt. Arca sápadt lett, mint a viasz, ahogy megnézte a csengelei tulipánt. Fehér szirmai csakugyan ott égtek a vérfoltok, mint a rubin. Semmi tisztogatás nem fogott rajtuk. Ő maga már nem mert hozzányúlani, hanem a kertészre kiáltott rá:

— Tépd le azt az átkozott virágot!

A kertész leszaggatta a virágokat, de másnapra új bimbói hasadtak. Vértörő bimbói a fehér virágnak. Harmadnapra összenőttek a keskeny levelei, mint a kéz ujjai s olyanoknak látszottak, mint a szétnyitott kéz. Negyednapra pedig a szegedi bég otthagya a szegedi várat, minden kincsevel s kibujdosott ebből az országból, melyben még a föld is megbosszulja fiait. Az elvadult tulipánkert magvait aztán széthordta a szél mindenfelé s így terjedt el az egész országban a basa-rózsza.

A csengelei pusztán a nép ma is pap-virágnak hívja.

* Szerzőnek a Betűország negyedik virágos kertje című olvasókönyvéből, amely most jelenik meg a budapesti Egyetemi-nyomda kiadásában.